

TOIVOMUSALOITE 84/1999 vp

Paluumuuttajien verotuksen muuttaminen

Eduskunnalle

Puhuttaessa paluumuuttajista tarkoitetaan erityisesti niitä henkilöitä, jotka 1960- ja 1970-luvun vaikeina vuosina muuttivat Ruotsiin hankkiakseen elantonsa sieltä, kun isänmaa ei pystynyt työtä tarjoamaan. Nyt tämä ikäpolvi on päässyt ja pääsemässä eläkeikään. Monilla heistä on halukkuutta palata kotimaahansa viettämään eläkepäiviä. He ovat säilyttäneet Suomen kansalaisuuden kaikkina näinä vuosina.

Paluumuuton esteeksi ja pidäkkeeksi on koitunut paluumuuttajien verotuskohtelu. He kokevat joutuvansa maksamaan kaksinkertaista veroa. Aivan teknisesti ottaen kysymys on kuitenkin siitä, että pakollinen sairausvakuutusmaksu Suomessa kohdistetaan myös siihen eläketuloon, joka on saatu Ruotsista ja joka on siellä lähdeverotettu. Näin tapahtuu aina, mikäli asianomaisella on Ruotsin eläkkeen lisäksi pienikin pala Suomesta saatavaa eläkettä. Tuo pieni pala on yleensä ollut kansaneläke.

Paluumuuttajat kokevat epäkohdaksi sen, ettei kansaneläkkeestä luopuminenkaan pelasta

maksamasta em. sava-maksua. Tulkinta on nimittäin tällä kohtaa kummallisesti se, ettei kansaneläkkeestä voi tässä tarkoituksessa luopua. Tämä epäkohta tulisi poistaa.

Samassa yhteydessä tulisi kiinnittää huomiota siihen, että edes naapurimaiden menettelytavat suhtautumisessa paluumuuttajien verotukseen olisivat mahdollisimmat yhdenmukaiset. On aika omalaatuista, että pelkästään verotuksellisista syistä esimerkiksi Tornionjokilaaksoon syntyy iäkkäiden paluumuuttajien asutusta, jonka tarkoituksena on luoda olosuhteet, joissa lopullisen kotimaahan paluun sijasta kotimaasta pääsee nauttimaan edes pätikissä.

Edellä olevan perusteella ehdotan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomuksen,

että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin paluumuuttajien verotuksen muuttamiseksi siten, ettei kohtuuton verotus koidu paluun esteeksi.

Helsingissä 14 päivänä huhtikuuta 1999

Marjatta Vehkaoja /sd